

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N.Patrașcu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (VI.Clima, E.Palanciuc, A.Malîi)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Nicolae împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 15 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă

La 05 februarie 2018 Popescu Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a activat în organele Procuraturii din anul 1975 pînă în anul 2001 avînd o vechime în muncă de procuror de 26 ani.

A menționat că începînd cu 23 decembrie 1998, fiind în funcția de procuror-șef de secție din cadrul Procuraturii Generale, la atingerea vîrstei de 50 ani, în conformitate cu Legea cu privire la Procuratură nr. 902 din 29.01.1992, in vigoare la acel moment, i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă. în mărime de 80% din salariul mediu lunar, potrivit funcției deținute, pe care o primea regulat, cu respectarea obligatorie a principiului recalculării pensiei, la fiecare majorare ordinară a salariului lunar al procurorului în exercițiu.

A susținut că conform prevederilor art. 34 alin. (6) a Legii nr. 118-XV cu privire la procuratură, procurorii pensionari beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, drept pe care l-a dobîndit la 23.12.1998. Astfel, odată cu majorarea salariului procurorului în exercițiu în baza Legii nr. 355-XVI din 23.12.2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, de la 01.01.2008 cuantumului pensiei i-a fost recalculat conform dreptului dobîndit.

A afirmat că conform art. 73 alin.(8) din Legea nr. 294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură, procurorii pensionați de asemenea beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu, astfel încă odată fiindu-i reconfirmat prin Lege dreptul la recalculare a pensiei în mărime de 80% din salariul procurorului în exercițiu conform funcției deținute dobândită legal la 23.12.1998.

Faptul dobândirii la 23 decembrie 1998 a dreptului de recalculare a pensiei la majorarea salariului de funcție a procurorului în exercițiu și utilizării acestui drept nu este negat nici de pîrît (conform deciziei nr. P-2416/17 din 19.01.2018).

Totodată, conform Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr.355 din 23.12.2003 „Cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar”, salariul procurorului s-a majorat cu 35%, (Monitorul Oficial nr.69-74, art. 225). Potrivit art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începînd cu 01.08.2016 salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținîndu-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Astfel, conform art.51 alin.(3), lit. b) și art.52 lit.b) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului în Procuratura Generală, cu o vechime în funcția de procuror de peste 16 ani, este în mărime de 4, 5 salarii medii pe economie, iar pentru executarea funcției de conducere de procuror-șef al secției din cadrul Procuraturii Generale i se atribuie un spor calculat în raport procentual față de salariul de funcție în mărime de 9%. Aceste condiții de către reclamant au fost și sunt întrunite.

A considerat că CNAS din motive neîntemeiate, la momentele respective, nu a efectuat recalcularea pensiei, astfel lipsindu-l de dreptul dobîndit licit în anul 1998 de recalculare a pensiei, stabilindu-i mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 01 aprilie a fiecărui an.

A opiniat că la 15 decembrie 2017, considerînd că organele de asigurări sociale i-au încălcat grav dreptul la proprietate (pensie), dobîndit anterior licit prin aplicarea obligatorie pentru procurori pensionați a principiului recalculării pensiei la majorarea ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție, s-a adresat cu o cerere prealabilă întru restabilirea sa în dreptul de a beneficia de principiul recalculării pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție potrivit prevederilor Legii nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr.355 din 23 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar. Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și articolului XXIX din Legea nr.152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

La 19 ianuarie 2018 CNAS a expediat în adresa sa Decizia nr. P-2416/17 din 19 ianuarie 2018 (recepționată la 23.01.2018) prin care i-a refuzat în admiterea cerințelor.

A considerat că CNAS la examinarea cerințelor prelabile, nu a determinat corect raportul juridic în cauză, circumstanțe importante pentru soluționarea

litigiului, nu a luat în considerare, că Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate alin.(3)-(10) a art. 73 din Legea nr.294 din 25.12.2008 cu privire la Procuratură nu este aplicabilă în cazul din speță, deoarece contravine normelor CEDO, practicii unanim recunoscute CtEDO, Constituției Republicii Moldova, Hotărîrilor Curții Constituționale, legislației civile naționale și principiului securității juridice, instituit în jurisprudența instanțelor internaționale și naționale de justiție.

În susținerea temeiniciei cerințelor a argumentat că conform Legii nr. 902 din 29.01.1992 cu privire la Procuratură, Legii nr 118- XV din 14.03.2003 cu privire la Procuratură (ajustată la Legea nr 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului), Legii nr. 294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură, ca procuror în demisie, deține dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecător. De aceleași stipulări prevăzute în Legea nr. 118-XV din 14.03.2003 cu privire la Procuratură și Legea nr 294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură, s-au bucurat și procurorii, fapt de care a beneficiat pînă la sfîrșitul anului 2011.

Mai mult, procurorii pensionați pînă la adoptarea Legii nr 118-XV din 14.03.2003 (reclamantul pensionat în 1998) primeau pensiile conform prevederilor Legii nr 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului. Atît Legea nr 294-XVI din 25.12.2008 cu privire la Procuratură, cît și cele anterioare (din 1992 și 2003) asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca entitate de demnitate publică, la o anumită vîrstă - 50 ani (în cazul său 23.12.1998), cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

A menționat că prin Hotărîrea nr.4 din 27.01.2000 privind controlul constituționalității unor prevederi din Legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici, Curtea Constituțională a reținut că: „Dreptul cetățeanului la asigurarea cu pensie se află în dependență directă de caracterul activității social-utile prestate.

Pensiile pentru vechime în muncă ale judecătorilor, procurorilor (...) au fost obținute prin munca prestată de aceștia, prin exercitarea unor funcții speciale, de importanță majoră pentru societate. În acest context. Curtea a reținut anterior, că statutul juridic al unor categorii de persoane este determinat de nivelul juridico-organizatoric al organelor în care acestea activează, de caracterul și complexitatea activității prestate, de responsabilitățile și exigențele de calificare pe care această activitate le implică. Garanțiile sociale și retribuția acestor funcționari determină faptul că statutul lor juridic să se distingă de statutul altor categorii de funcționari. De aici și necesitatea instituirii unui nivel sporit de asigurare materială și socială. Instituirea pensiei speciale (de funcție) pentru procurori, la fel ca și pentru judecători, nu reprezintă un privilegiu, aceasta fiind justificată în mod obiectiv ca o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigorile statutului special, căruia trebuie să se supună procurorii, statut sever și restrictiv, stabilit prin lege de către Parlament”.

Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr.27 din 20.12.2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, a declarat neconstituționale art. II și pct. 7, 9 ale art. III din Legea nr. 56 din 09.06.2011 pentru modificarea și

completarea unor acte legislative ..în partea referitoare la art. 461 al Legii nr.156 din 14. 10. 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. Art. II din Legea 56 din 09.06.2011 face referire la modificarea art. 26. 31. 32. 321. 322. 323, 33 ale Legii nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului.

Modificările la normele enumerate au fost declarate neconstituționale integral în condițiile precitate, aceste legi nu se mai aplică nici pentru procurorii pensionați pînă la 09.06.2011 (reclamantul fiind pensionat la 23.12.1998).

Mai mult, Curtea Constituțională în Hotărârea nr.27 din 20 decembrie 2011 la aprecierea corespunderii prevederilor legale cu garanțiile dreptului de proprietate statuate de art. 46 din Constituție, în paragrafele 77 - 80 a ținut cont de prevederile art. 4 din Constituție și conform practicii sale și de prevederile Convenției Europene și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reiterînd că „drepturile care decurg din sistemele de protecție socială, deși nu sunt menționate expres în Convenția Europeană, intră totuși în domeniul său de aplicare, protecția socială fiind precedată în accepțiunea sa largă, cuprinzînd asistenta socială și cea medicală”.

A susținut că un asemenea drept social l-a dobîndit licit odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă în anul 1998.

Curtea Constituțională, prin Hotărîrea nr.9 din 2004 a menționat că dreptul subiectiv, constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Legea nouă nu este susceptibilă aplicării unor fapte din trecut, cazurile contrare intrînd în contradicție cu art. 22 din Constituție. Conform regulii generale, legea nouă nu poate modifica regimul juridic a dreptului anterior, îl poate suprima sau îl poate înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

A remarcat că art. 6 alin. (1) din Codul Civil stipulează expres că: „Legea civilă nu are efect retroactiv”.

Raportînd normele legale la speța dată, s-a constatat că prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia reclamantului, se încalcă un drept prevăzut de lege, drept dobîndit de reclamant la momentul stabilirii pensiei și care nu poate fi restrîns pe viitor.

Toate modificările operate ulterior în actele legislative, care reglementează modul de calculare a pensiilor procurorilor au efect doar pentru persoanele (procurorii) care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective, aceste modificări neavînd efect retroactiv, potrivit regulilor generale de acțiune a legii în timp. Or, dreptul constituit în baza unor legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Conform regulii generale, legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

Prin urmare, consideră ilegal și neîntemeiat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P-2416/17 din 19.01.2018 ce lezează un drept prevăzut de lege a reclamantului, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat pentru funcția de procuror-șef de secție din cadrul Procuraturii Generale.

A invocat că Casa Națională de Asigurări Sociale necesită să-i recalculeze pensia pentru vechime în muncă ținînd cont de majorarea salariului procurorului

începînd cu 01.01.2013. majorarea ulterioară de la 01.08.2016 (data intrării în vigoare a Legii nr. 152) și de fiecare dată pe viitor - la majorarea salariului procurorului în exercițiu în funcția dată - șef de secție din cadrul Procuraturii Generale.

A considerat că argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale, precum că drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art.46/2 din Legea nr.156 din 14.10.1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, care însă nu prevede faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor, nu poate fi reținut deoarece art.46/2 din Legea menționată a fost introdus prin LP nr.56 din 09.06.11. MO 107-109/01.07.11 art.280. în vigoare 01.07.11, iar reclamantul beneficiază de pensie din 23.12.1998.

În ordinea expusă, întru asigurarea respectării principiului securității juridice, a solicitat de a fi pusă în evidență hotărârea irevocabilă, pronunțată de instanțele naționale în privința admiterii acțiunii civile a reclamantului Eugeniu Catana (Hotărîrea Judecătorei Centru nr.3- 1443/15 din 25.04.2016; Decizia CA Chișinău nr. 3a-1265/16 din 30.03.2017; încheierea CSJ nr. 3ra-804/17 din 19.07.2017). relevantă la acțiunea prezentată, conform căreia CNAS a fost obligată de a recalcula și achita pensia pentru vechimea în muncă din salariu mediu lunar cu recalcularea în cazul majorării generale a salariului procurorului în funcție.

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea, s-a recunoscut ca fiind ilegală decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.P-2416/17 din 19 ianuarie 2018, s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite lui Popescu Nicolae pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului-șef de secție din cadrul Procuraturii Generale, ținînd cont de majorarea salariului procurorului în exercițiu. începînd cu data de 01 ianuarie 2013.

Prin decizia din 15 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că potrivit prevederilor art.2 alin.(1) - (3) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156 din 14.10.1998, dreptul la pensie îl are persoana domiciliată în Republica Moldova care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege. Dreptul la pensie este imprescriptibil. Dreptul la pensie nu poate fi cedat, total sau parțial.

În conformitate cu prevederile art.9 lit.a) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156 din 14.10.1998. în sistemul public, se acordă următoarele categorii de pensii: a) pensie pentru limită de vîrstă.

În corespundere cu prevederile art.14 al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156 din 14.10.1998, dreptul la pensie pentru limită de vîrstă se acordă dacă sînt îndeplinite cumulativ condițiile privind vîrstele de pensionare și stagiile de cotizare prevăzute de prezenta lege.

Instanța de apel a notat că dreptul la pensie reprezintă un drept viager, inalienabil și imprescriptibil, acesta nu poate fi cedat total sau parțial. De asemenea, se reține că pensia se calculează în dependență de vîrstele de pensionare și stagiile de cotizare prevăzute de prezenta lege.

Conform art. 15 alin.(l) al Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156 din 14.10.1998, pensia pentru limită de vîrstă poate fi stabilită la împlinirea vîrstelor standard de pensionare prevăzute la art. 41 cu condiția realizării stagiului minim de cotizare de 15 ani.

În conformitate cu prevederile art.73 alin. (8) din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în vigoare la acel moment, procurorii pensionați beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă, odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu, astfel, fiindu-i acordat prin lege dreptul la recalculare a pensiei în mărime de 80% din salariul procurorului în exercițiu conform funcției deținute.

La caz, instanța de apel a relatat că Popescu Nicolae a dobîndit dreptul la pensie la data de 23 decembrie 1998 în condițiile prevederilor Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, respectiv, cu dreptul de a beneficia de recalcularea pensiei. în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu începînd cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

Instanța de apel a reținut că conform prevederilor art.51 din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform prezentei legi și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror. Salariul de funcție al procurorului din procuratura teritorială și procuratura unității teritoriale autonome Găgăuzia se stabilește în cuantum de: a) 2.7 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de pînă la 6 ani; b) 2.88 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de la 6 la 12 ani; c) 3.15 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de peste 12 ani. Salariul de funcție al procurorului din Procuratura Generală și procuratura specializată se stabilește în cuantum de: a) 4.32 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de pînă la 16 ani; b) 4.5 salarii medii pe economie pentru procurorul care are o vechime în muncă în funcția de procuror de peste 16 ani.

Instanța de apel a concluzionat că Popescu Nicolae, a dobîndit dreptul la pensie cu recalculare în dependență de salariul procurorului în funcție în mod licit, odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă la data de 23 decembrie 1998, iar drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, ca drepturi potențiale sau aleatorii se referă la viitorii procurori cu drept de pensionare.

Instanța de apel a menționat că argumentul apelantului potrivit căruia, la examinarea prezentei cauze, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.33 al Legii nr.156 din 14.10.1998 privind sistemul public de pensii este neîntemeiat, deoarece norma în cauză se referă la reexaminarea dreptului la pensie.

Prin recursul depus la 13 iunie 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate

eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu prevederile art. art. 244 alin. (1) și 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 15 mai și a fost expediată recurenteii la 04 iunie 2019 (f.d.142), prin urmare, recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale la 13 iunie 2019, este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 246 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Conform alin. (2) din același articol, recursul se declară inadmisibil în special când decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; recursul este depus în mod repetat; recursul este depus de o persoană neîmputernicită; recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.

Curtea Supremă de Justiție reține că legiuitorul prin expresia „în special” din conținutul normei art. 246 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova, a indicat că temeiurile de inadmisibilitate stipulate nu poartă un caracter exhaustiv, respectiv în alte cazuri prevăzute de lege, pot fi reglementate și alte temeiuri care necesită a fi verificate la etapa examinării admisibilității cererii de recurs. În această ordine de idei, în conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Astfel, cu trimitere la cele enunțate supra, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 246 alin. (2) coroborat cu art. 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova.

Or, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă asupra existenței greșelilor procedurale și aplicării incorecte a dreptului material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, instanța de recurs reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității cererii de recurs constă în verificarea faptului, dacă recursul se încadrează în cele prevăzute la art. art. 246 alin. (2) și 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 246 și 194 alin. (2) ale Codului administrativ al Republicii Moldova, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru